

Dr Daniel K. Darko, Ewangelia Łukasza, Sesja 25, Jezus o przebiegłym zarządcy i rozwodzie, Łukasz 16:1-18

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Daniel K. Darko i jego wykład na temat Ewangelii Łukasza. To sesja 25, Jezus o Sprytnym Zarządcy i Rozwodzie, Łukasz 16:1-18.

Witamy ponownie w serii wykładów e-learningowych Biblica na temat Ewangelii Łukasza.

W poprzednim wykładzie przyjrzelśmy się tak zwanym przypowieściom o zaginionych synach lub tym, co niektórzy z was znają jako przypowieść o synu marnotrawnym, i kiedy śledzisz ten wykład, prawdopodobnie zrozumiałeś, że nie podoba mi się pomysł, aby najmłodszy syn został nazwany marnotrawnym w tej przypowieści, ponieważ celem Jezusa jest pokazanie, że był synem, który został zaginiony, a ten syn został odnaleziony. Zauważ, co dzieje się w rozdziale 15 Ewangelii Łukasza, ponieważ przejdziemy bezpośrednio do rozdziału 16 Ewangelii Łukasza. Faryzeusze i uczeni w Piśmie przyszli do Jezusa i zastanawiali się, dlaczego Jezus jada z celnikami i grzesznikami.

Jezus użył trzech przypowieści, przypowieści o zagubionej owcy, przypowieści o zagubionej monecie i przypowieści o zagubionych synach, aby wyjaśnić, dlaczego spożywanie posiłków z celnikami i grzesznikami jest powodem do świętowania. Sedno sprawy w parafrazowaniu słów Jezusa jest takie: ci, którzy są zagubieni, zostali odnalezieni. Świętujmy, a gdybyś tylko mógł zobaczyć, wyobrazić sobie i rozpoznać, co możesz zrobić, aby dołączyć do przyjęcia, zobaczyłbyś, że jest dobry powód, aby przyjść i świętować tych, którzy są zagubieni i wrócili do domu. W rozdziale 16 Jezus przenosi temat na nowy poziom i zaczyna zwracać się do uczniów.

Zauważ, że w poprzednim byli to faryzeusze. Teraz skupiamy się na uczniach. A tutaj opowiada przypowieść, która byłaby bardzo kontrowersyjna w dzisiejszej nauce, i postaram się ją jak najwięcej wyjaśnić.

Rozdział 16, werset 1. Co znasz jako przypowieść o prawdziwym szafarzu. Powiedział też uczniom, że był pewien bogaty człowiek, który miał zarządcę. I oskarżono go, że ten człowiek trwoni jego majątek.

I przywołał go i rzekł mu: Cóż to słyszę o tobie? Zdaj sprawę z zarządu twego, bo już nie jesteś, nie możesz już być zarządcą. I zarządca rzekł sam do siebie: Cóż mam czynić? Ponieważ mój pan odbiera mi zarząd, nie mam siły kopać, a żebrać się wstydę. Postanowiłem, co czynić.

Aby, gdy zostanę odsunięty od zarządu, ludzie przyjęli mnie do swoich domów. Przywołał więc dłużników swego pana, jednego po drugim, i powiedział pierwszemu: Ile jesteś winien mojemu panu? Odpowiedział: Sto miar oliwy. Powiedział mu: Weź swój rachunek, usiądź szybko i napisz 50.

Potem powiedział do innego, ile jesteś winien? Powiedział, sto miar pszenicy. Powiedział mu, weź swój rachunek i napisz 80. Werset 8. I zwróć uwagę na werset 8, ponieważ podkreślam ci słowo mistrz.

To bardzo kontrowersyjny język, który poproszę, aby przyjrzeć mu się nieco bliżej później. Pan pochwalił nieuczciwego zarządcę za jego przebiegłość. Bo synowie tego świata są przebieglejsi w postępowaniu z własnym pokoleniem niż synowie światłości.

A ja wam powiadam, czyńcie sobie przyjaciół przez niesprawiedliwych, aby gdy to zawiedzie, przyjęli was do swoich wiecznych przybytków. To jest bardzo, bardzo interesująca, ale kontrowersyjna przypowieść. Bo w rzeczywistości zauważ, co się tu dzieje.

Jezus właśnie skończył mówić do faryzeuszy i uczonych w Piśmie. A ja właśnie opowiedziałem im trzy przypowieści, aby podkreślić powód, dla którego jada z celnikami i grzesznikami. Są zgubieni i odnalezieni w królestwie Bożym.

Wyrzutkowie są przyjmowani z gościnnością, a sam Jezus sugeruje najwyższą formę gościnności w królestwie Bożym. Teraz, zwracając się do uczniów, zauważasz w dzisiejszych, następnych czterech, trzech lub czterech wykładach, zaczniesz zauważać, że kiedykolwiek zwracamy się do uczniów, dyskusja zakładałaby jakąś odpowiedzialność przywódczą. Więc tutaj postać w przypowieści jest przebiegłym zarządcą lub szafarzem.

Myślę, że powinienem trochę wyjaśnić słowo steward, zanim przejdę dalej. Słowo steward to słowo okonomia, które w rzeczywistości oznacza zarządcę gospodarstwa domowego. Ta osoba może być niewolnikiem lub kimś, kogo pan przyprowadza, aby zajął się gospodarstwem domowym i administracją gospodarstwa domowego, gdy podróżuje na daleką odległość lub udaje się do innego miejsca, które uważa za swoje wygodne mieszkanie lub siedzibę.

Tej osobie powierzono wiele. Wszystko, co jest winien kierownik, jeśli jest niewolnikiem, niewolnik nadzoruje również pracę innych niewolników, a osoba ta ma, jeśli chcesz, poczucie prestiżu, ponieważ zaufanie, które wiąże się z zarządzaniem gospodarstwem domowym, wiąże się z dużym autorytetem i władzą, jeśli chcesz. Wyobraź sobie więc, co dzieje się w tej przypowieści, gdy kierownik zaczyna zdawać sobie sprawę, że sprawy nie poszły tak dobrze i pan zamierza go zwolnić.

Podjmuje decyzje, a następnie, w bardzo dziwny sposób, w wersecie ósmym, dowiadujemy się, że pan rozkazuje zachowaniu tego przebiegłego zarządcy. Kluczowe pytania, na które należy zwrócić uwagę w przypowieści, zanim przejdziemy dalej, a tutaj stawiam cztery pytania. Po pierwsze, do kogo odnosi się Kurios lub pan w wersecie ósmym? Jeśli pan, który rozkazuje zachowaniu, odnosi się do pana z przypowieści, oznacza to, że pan, który został oszukany, dostrzegł jakąś cnotę w charakterze nieuczciwej osoby lub wzorował się na zachowaniu w charakterze nieuczciwego zarządcy.

Można również myśleć o panu, Kuriosie, w wersecie ósmym, w kategoriach Jezusa. Jeśli pomyślisz o Kuriosie w kategoriach Jezusa, to Jezus mówi o wydarzeniach, które są oddzielne w przypowieści i dokonuje przejścia w formie zastosowania, aby pokazać, że wiesz, że jest to skorumpowany zarządca, ale skorumpowany zarządca miał przezorność, która jest godna pochwały. Drugim pytaniem, na które należy zwrócić uwagę, gdy zaczynamy badać tę przypowieść, jest natura zachowania w grze.

Co to jest? Co się dzieje? Co jest nakazane? Innymi słowy, czy Jezus nakazuje komuś wykorzystać pana, aby zdobyć Francję? Czy też pochwała osobistej hojności zarządcy, który zamierza wziąć to, co mu się należy, aby zdobyć Francję, jest częścią jego strategii, jeśli chcesz? Trzecie pytanie, które można zadać w związku z tą przypowieścią, brzmi, czy powinniśmy zacząć patrzeć na język nieuczciwości w wersecie 8 jako na coś, co odnosi się do poprzednich praktyk tego samego sługi, a następnie dać pole do powiedzenia, wiesz co, w przypowieści następuje zmiana poprzedniego zachowania i zmiana na obecne zachowanie, ponieważ w tym samym wersecie 8, gdzie pan jest nazywany Panem, zarządca jest nadal nazywany nieuczciwym, nieprawym, jeśli chcesz, niesprawiedliwym, aby przetłumaczyć to słowo dokładnie. Na koniec można nadal zadać pytanie, czy ten zarządca miał wątpliwe interesy w przypowieści z dłużnikami, nawet zanim przyszedł pan, i czy to, co pan mówi wtedy, jest po prostu echem niektórych rzeczy, które już mają miejsce. Ze względu na kontrowersje wokół tej przypowieści, naukowcy wzbudzili duże zainteresowanie, ale w ramach tej biblijnej serii wykładów e-learningowych chcę przypomnieć, czego nie należy robić podczas dzisiejszych studiów biblijnych lub w dążeniu do zrozumienia Pisma Świętego.

W ciągu ostatnich 30-40 lat rozwinęliśmy obsesję na punkcie nauki, która mówi, że jeśli coś jest kontrowersyjne, to jest naukowe; jeśli coś jest tak wątpliwe lub tak kontrortodoksyjne, to jest naukowe i atrakcyjne. Nie wiem, gdzie śledzisz tę serię wykładów, ale zanim przejdę do tego wykładu, chcę po prostu zrobić przerwę i przestrzec cię przed tym. To jest mój świat w świecie ekonomii i nie jest to szczęśliwy świat.

Wyobraź sobie, że całe twoje dążenie w życiu polega na znalezieniu czegoś kontrowersyjnego, aby ktoś powiedział, że masz coś nowego, o co warto walczyć.

Chcemy po prostu być ostrożni w tej kwestii i myślę, że ze wszystkich kwestii otaczających tę konkretną przypowieść, które są uzasadnionymi pytaniami, które warto zadać, myślę, że to jeden z powodów, dla których w ciągu ostatnich 30 lat wiele uwagi poświęcono niektórym pytaniom, które rzucamy w tę przypowieść, często pomijając tutaj centralną kwestię. Więc pozwólcie, że spróbuję podsumować niektóre rzeczy, które Jezus tutaj mówi.

Pamiętacie, jak mówiłem, że Jezus mówi o uczniach. Publiczność widziała przejście od faryzeuszów i uczonych w Piśmie, którzy pytali, dlaczego umiera z celnikami i grzesznikami, do uczniów. Dlatego też skupiono się tutaj na roli przywódczej uczniów, gdy Jezus zmierza do Jerozolimy, wiedząc, że punkt kulminacyjny jego posługi nastąpi w Jerozolimie, a spiszek Łukasza stopniowo wprowadza ich w erę eschatologiczną, w której muszą być świadomi tego, co oznacza przywództwo w królestwie Bożym, i muszą mieć dalekowzroczność, aby móc kroczyć tą wierną ścieżką, wiedząc, że nie chodzi tylko o tu i teraz.

Widzisz, zarządca tutaj jest tym, o czym powiedziano nam w wersecie 13, roztrwonił zasoby pana. To ten sam język, który jest używany w Ewangelii Łukasza 15, mówiąc o zaginionym synu roztrwoniącym majątek ojca za granicą. Jeśli pamiętasz, użyłem tej analogii Las Vegas w tej rozmowie.

Inną rzeczą, którą należy zauważyć w tej konkretnej przypowieści, jest to, że widzisz, że ten konkretny zarządca jest taką postacią. Zarządca nie zmieni swojego zachowania, nawet gdy zostanie zwolniony. Pan powiedział: wiesz co? Stracisz pracę, ponieważ byłeś tak nieuczciwy, a w zależności od tego, jak przetłumaczysz pana na początku wersetu 8, to co się stanie, to:

Zarządca zostaje zwolniony za korupcję. Powiedzmy, pozwól mi na jeszcze jedną korupcję, skoro mi to powiedziano, zanim odejdę, a tego nie powinno się robić w przywództwie królestwa, prawda? Ale czy to nie jest historia dzisiejszych czasów? Czy ludzie, którzy zostali złapani za korupcję, próbują nawet używać bardziej wątpliwych sposobów w swojej strategii wyjścia, tylko po to, aby móc miękko wylądować na poduszce gdzieś? Teraz, to może być do zastosowania gdzieś, ale pamiętaj, że Jezus mówi o uczniach. To oni przejmą jego obowiązki po tygodniu męki i po tym, jak umrze, zmartwychwstanie i powierzy im udanie się do Jerozolimy. Drugi tom Łukasza-Dzieje Apostolskie zaczyna się w Dziejach Apostolskich i mówi o początku lub początkach wczesnego chrześcijaństwa. Tak więc Jezus pokazuje nam coś o charakterze tego zarządcy, co powinno nas bardzo, bardzo niepokoić, a jednak coś o zarządcy jest nakazane w tej przypowieści.

Widzimy tu również, że zarządca jest tak przebiegły. Wykorzystuje wrażliwość kulturową, aby faktycznie trafić do ludzi, ponieważ jest to kultura, w której gościnność jest wielką rzeczą, a istnieje kultura wzajemności, w której hojność jest

odwzajemniana, więc ludzie czują, że są komuś coś winni, gdy okazywana jest życzliwość, więc mówi, nie, wpadłem na ten pomysł, to jest coś, co mogę wykorzystać. Zauważ, że w tej przypowieści mówi, aby mogli go przyjąć w swoich domach. Mówi, ile jesteś winien mojemu panu? Czy zauważasz, jak podstawowe są rzeczy? Wspomina o oleju, którego potrzebujesz do posiłku, wspomina o pszenicy.

Więc ile jesteś winien? Po prostu podziel to na pół, żeby beneficjent miał serce otwarte na przyjęcie go. Nadal będzie to kwalifikowane jako hojność, nie prywatna. W Waszyngtonie nazywają to miłością.

W afrykańskiej polityce to kompletna korupcja. Ale widzisz, ten zarządca zostaje złapany przez mistrza, mówi, że cię zwolnię, ale nadal to robi. Widzisz, gdy myślimy o tej przypowieści i o tym, jak Jezus mówi o królestwie Bożym i miejscu wyrzutka, nie zapominajmy o odpowiedzialności, jaką Jezus nakłada na tych, którzy są jego uczniami, i o potrzebie, aby robili to, co powinni robić, aby rozwijać królestwo Boże w rolach przywódczych i jako uczniowie samego Chrystusa Jezusa.

Kiedy patrzymy na tego zarządcę, to jest powód, dla którego wysunięto trzy poglądy na temat tożsamości tego konkretnego zarządcy i jego postępowania. Niektórzy mówią, że być może chodzi o to, że Jezus jest zainteresowany uwypukleniem dalekowzroczności nieuczciwego człowieka jako lekcji dla przywódców królestwa, aby ją przestrzegali. Nie wszystko inne w tym konkretnym człowieku, ale dalekowzroczność, aby móc powiedzieć, że jest skorumpowany, jest zgodna, ale jest w stanie zajrzeć w przyszłość, aby wykonać dla niego przyszłą pracę.

To należy pochwalić. Tak więc, pewna grupa uczonych rozwinęła ten argument do tego stopnia, i można by bardzo dobrze czytać historię wokół tej ścieżki. Inną rzeczą, którą znajdujemy w poglądach na temat zachowania tutaj, jest nacisk położony na zarządcę, a jeden pogląd brzmi następująco: zarządca pracuje dla swojego pana i ma prowizję od rzeczy, które są winne panu.

Innymi słowy, jeśli dłużnicy spłacą swoje długi, skorzysta na tym zarządca, który zostaje zwolniony. Tak więc, jeśli byli w stanie spłacić swoje długi w całości, zarządca, zgodnie z poglądem, może uzyskać połowę tego, co jest winien. Wiedząc, że kiedy zostanie zwolniony, nie będzie tam, aby odebrać długi i skorzystać z tej prowizji, zarządca decyduje, że przed odejściem okaże hojność i zrzeknie się swojej części tego, co jest winien, tak aby kiedy zapłacił połowę panu, wygrał Francję w procesie.

Jeśli interpretujesz to w ten sposób, jak niektórzy uczeni wysuwają ten pogląd, to nie widzisz tu zbyt wiele złego zachowania. W rzeczywistości widzisz kogoś, kto mówi: pozwól mi użyć waluty pieniężnej jako przykładu. Na przykład, powiedzmy, że pracuję dla mistrza, a trzy osoby są winne mojemu mistrzowi dużo pieniędzy.

Niektórzy są winni milion, jeden jest winien, powiedzmy, 100 000, a inny jest winien 10 000. Ale umowa z moim panem jako część mojej służby jest taka, że jeśli ten, kto jest winien milion, odda milion, jeśli będę w stanie zwrócić ten milion, to będę uprawniony do pół miliona, a pół miliona trafi do pana. A dla tego, kto jest winien 10 000 lub 100 000, jeśli to zwróci, to dam 50 mojemu panu, ponieważ tego oczekuje mój pan.

A za 10 000 dam pięć, bo tego oczekuje mój pan. I tak ci, którzy interpretują przypowieść w ten sposób, mówią, że to, co się tu dzieje, to to. Ten facet mówi, że hojnie rozdaje swoją prowizję, żeby zdobyć Francję.

Jeśli czytasz przypowieść w ten sposób, wszystko wygląda naprawdę dobrze. Wtedy widzisz bardzo mądrego faceta mówiącego, wiesz co, jeśli jutro mnie wywalą, nie będę kolekcjonerem. Ale będę kolekcjonerem, który jest mądry.

Zmaganiem się z tymi, którzy nie czytają tego w ten sposób, jest język przebiegłości i język adekia, nieuczciwy i niesprawiedliwy. To jest używane. Innym sposobem, w jaki patrzymy na tę przypowieść, są ci, którzy podkreślają, a ja skłaniam się ku temu kierunkowi, aby powiedzieć, że kiedy patrzymy na to, co Jezus tutaj robi, Jezus nie mówi o makroobrazie każdego szczegółu przypowieści, ale być może jest bardzo zainteresowany przebiegłością szafarza i jego zdolnością do zapewnienia sobie miejsca w przyszłości.

Jeśli to jest ta mała część, na którą patrzysz, to zapomnij o pierwszym poglądzie, który mówi o czterech stronach, ale obejmuje wielką nieuczciwość i wszystko. Ostatni pogląd powiedziałby, nie, nie, nie, nie, on jest nieuczciwym facetem. Ale sedno Jezusa nie ma z tym nic wspólnego.

Jak zobaczymy później, Jezus chciał powiedzieć, że być może rzuca wyzwanie uczniom, aby byli wiernymi szafarzami w królestwie Bożym z dalekowzrocznością, służąc w wierności. Ponieważ jeśli będą wiernie służyć, Bóg wynagrodzi ich wierność. Nie zrobię ci żadnej przysługi, jeśli kiedykolwiek przejdę dalej od tej przypowieści i powiem ci, że te poglądy są ustalonymi kwestiami.

Nie, to jest kwestia dyskusyjna wśród uczonych. Ale chcę zachęcić was do myślenia o tym w ten sposób. Pomyślcie o tym, jak Jezus będzie kontynuował przypowieść, wiedząc, że rozmawia z uczniami, i jak będzie podkreślał wierność i nagrodę.

Innymi słowy, jeśli ktoś miałby zapytać, co jest sporne w tej przypowieści, to powiedziałbym, zwróć uwagę na pięć rzeczy. Po pierwsze, wierne szafarstwo może być centralnym zagadnieniem w tej przypowieści, w której Jezus jest bardzo zainteresowany upewnieniem się, że jego uczniowie rozumieją, że jeśli będą dobrze dbać o dobra powierzone im i staną się wiernymi szafarzami, ta wierność zostanie

nagrodzona. Drugą kwestią będzie obserwacja nieuczciwości kosztem, gdzie Jezus podkreśli, że gdy ktoś jest niesprawiedliwy co do tego, co należy do drugiego, Bóg nie mógłby zaufać tej osobie, że będzie wierna, aby dać tej osobie jej własne dobra.

Trzecią kwestią, na którą należy zwrócić uwagę, jest dalekowzroczność w tej przypowieści, w której Jezus podkreślił, co uważam za bardzo, bardzo ważną kwestię, że patrzenie w przyszłość, aby móc zabezpieczyć swoją przyszłość, jest roztropną rzeczą dla tych, którzy sprawują przywództwo w królestwie Bożym. Teraz, jeśli skłaniasz się ku drugiemu pogładowi, o którym wspomniałem wcześniej, możesz również przyrzeć się przebiegłości tej konkretnej, przepraszam, postaci w przypowieści, jeśli rzeczywiście używał swojego powołania jako dobroczynności. Ale nawet jeśli nie używa swojego powołania, zauważ, gdzie możesz zobaczyć jego przebiegłość w tej opowieści, gdzie mówi, że będę życzliwy w stosunku do tego, co nie należy do mnie, abym mógł odwołać się do kulturowej wrażliwości hojności i wzajemności, że gdy zostanę wyrzucony, mogę zrobić lepiej.

Nie przegapcie dyskusji Jezusa na temat uczniostwa tutaj. Uczniowie muszą być świadomi i świadomi z głębokim poczuciem sprawczości, że muszą mieć zdolność myślenia poza teraźniejszością, ponieważ przewidywanie jest bardzo, bardzo ważne w kwestiach wiernej służby w królestwie Bożym. Jak ujął to Joseph Fitzmyer w swoim komentarzu, mówi, że przypowieść nie jest ostrzeżeniem przed destrukcyjną naturą bogactwa, aprobatą nieuczciwości zarządcy ani aprobatą jakiegokolwiek fałszowania rachunków.

Aprobata pana dotyczy roztropności zarządcy, który zdaje sobie sprawę, jak najlepiej wykorzystać posiadane dobra materialne, aby zapewnić sobie bezpieczeństwo w przyszłości. Jeśli masz to z tyłu głowy, nawet jeśli Fitzmyer skłaniał się ku facetowi, który używał swojego własnego zlecenia jako dobroczynności, spójrz na werset 10. Jezus kontynuuje, mówiąc, że ten, kto jest wierny w bardzo małej sprawie, jest także wierny w dużej, a ten, kto jest nieuczciwy w bardzo małej sprawie, jest także nieuczciwy w dużej.

Jeśli nie byliście wierni w niesprawiedliwym bogactwie, któż wam powierzy prawdziwe bogactwo? A jeśli nie byliście wierni w tym, co jest cudze, któż wam da to, co jest wasze? Żaden sługa nie może służyć dwóm panom, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednemu będzie oddany, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i pieniądzom. Zasadniczo, w kwestiach zasad królestwa, szybko przedstawiam te cztery rzeczy.

Po pierwsze, Jezus kończy tę przypowieść, podkreślając, że temu, kto jest wierny w małym, zostanie powierzone wiele. Cechą tutaj jest zasada etyczna lub zasada pobożnościowa, że osoba, która boi się Boga, aby być wierną w tym, co Bóg powierzył jej opiece, jest kimś, komu można powierzyć coś, co Bóg może jej dać do

opieki. Po drugie, zasada Jezusa wynikająca z tej przypowieści jest taka, że bycie wiernym w służbie innym ostatecznie przyniesie nagrody wiernym.

Po trzecie, Jezus podkreśla w tej przypowieści, że niewierność w służbie Bogu pociągnie za sobą karzącą odwetową reakcję zaraz po opowiedzeniu przypowieści. I na koniec, gdy kończy zasady przypowieści, podkreślam czwartą. Dobra przezorność musi kształtować właściwe postępowanie w służbie Bogu.

Czyż nie jest prawdą, że zbyt wielu uczniów Jezusa Chrystusa dzisiaj myśli o tu i teraz, a nie o przyszłości? A jednak, gdy zaczynają mówić o tym, co czyni ich chrześcijanami lub o ich chrześcijańskim przeznaczeniu, mówią o byciu w drodze do nieba, przyszłości. Czy zdajesz sobie sprawę, że to połączone spektrum, spektrum czasowe, mówi: chcę żyć tu i teraz bez przewidywania, ale chcę żyć tak, jakbym miał wizję, aby pójść do nieba w przyszłości? Jezus mówi o uczniach: Bóg, mistrz, powierzył tak wiele naszej opiece jako szafarzy, ich opiece jako szafarzy.

Jeśli będą wierni temu, co należy do Boga, Bóg nagrodzi ich czymś własnym, wiedząc, że są godni zaufania. Powinni prowadzić swoje życie z przewidywaniem, że przyjdzie ostateczny sędzia, a ostateczny sędzia podejmie decyzję, czy są wierni czy niewierni, czy są uczciwi czy nieuczciwi i czy zasługują na nagrodę czy karę. Dla uczniów sedno sprawy jest takie.

Jeśli faryzeusze byli niezadowoleni, słysząc, dlaczego Jezus jadał z celnikami i grzesznikami, musieli wiedzieć, że służba królestwu wymaga wierności i roztropności. Roztropności w kategoriach zarządczej przezorności. Dopóki to robią, zostaną nagrodzeni przez samego Boga.

Kiedy Jezus skończył mówić tymi słowami, odsunął uczniów na bok, a do akcji wkroczyli faryzeusze. Teraz zwraca się do faryzeuszy. I wiecie, co się dzieje, kiedy Jezus wchodzi do drużyny faryzeuszy.

Teraz uczniowie znikają w tle, przychodzą faryzeusze i czytam od wersetu 14. Faryzeusze, którzy byli miłośnikami pieniędzy, którzy byli miłośnikami pieniędzy, mieli wszystkie te rzeczy, które mówił uczniom, i wyśmiewali go. A On powiedział im: Wy jesteście tymi, którzy usprawiedliwiają się przed ludźmi, ale Bóg zna wasze serca.

Albowiem to, co jest wyniosłe między ludźmi, obrzydliwością jest w oczach Boga — werset 16. Janowi przypisano Prawo i Proroków.

Od tego czasu głoszona jest dobra nowina o królestwie Bożym i każdy wdziera się do niego siłą. Ale łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż żeby jedna kreska prawa straciła ważność. Każdy, kto oddał swoją żonę i bierze inną, popełnia cudzołóstwo.

A kto poślubia kobietę rozwiedzioną z mężem, popełnia cudzołóstwo. Teraz, to ma być prosty fragment, który widzisz na ekranie. Jednak muszę podkreślić kilka rzeczy z tego fragmentu z powodu różnych kontrowersji i niektórych rzeczy, które pojawiają się w mojej klasie, gdy zaczynamy rozmawiać na ten temat.

Części, które krótko podkreślę, a następnie werset 18, który dotyczy małżeństwa i rozwodu, przyjrzymy mu się nieco bliżej. Więc Jezus zajmuje się tutaj faryzeuszami. Zauważ, że publiczność się zmieniła.

Zmiana widowni jest znacząca, ponieważ tutaj Jezus zajmie się kwestiami prawa i moralności. Następnie zapewnia faryzeuszy, że jeśli chcecie, królestwo Boże, które jest głoszone, nie jest wyjątkiem. Jest w rzeczywistości w kontinuum nauk prawa i proroków.

Jeśli chcesz, jest to zgodne z żydowskimi pismami. Od czasów Jana Chrzciciela te rzeczy trwają, a on mówi, że królestwo Boże nadchodzi, a ludzie próbują do niego wejść, a to wyrażenie brzmi: czy wchodzi do niego gwałtownie? Czy są do niego zmuszani? To interesujące sformułowanie w tym konkretnym fragmencie. Jezus przypomina faryzeuszom, że prawo i prorocy, o których tutaj mówi, muszą być z nimi ustaleniem, ponieważ to jest to, z czym czują się bardziej komfortowo.

Nie chcieliby, aby nauki Jezusa przeczyły pismom, a Jezus próbuje powiedzieć: spójrz, co mówię; to, co robię, jest w kontinuum tego, co głosisz. Ale jest coś w tym fragmencie, co powinieneś uznać za niespójne lub niepokojące. Najpierw zajrzyj do niego, a w zależności od tłumaczenia zobaczysz, że niektórzy uczeni czynią to lub tłumaczą jako oskarżenie faryzeuszy, co wywoła poczucie kpiny lub ośmieszenia z powodu tego, że Jezus nazwał faryzeuszy miłośnikami pieniędzy.

Teraz, powinieneś wiedzieć, że nie wyśmiałem tego stwierdzenia, ale kiedy pierwszy raz zaobserwowałem Greka, zaśmiałem się, i powinieneś wiedzieć dlaczego, ponieważ w naukach faryzeuszy nie lubią luksusu. Ich nauki mówią, że żyjesz prostym życiem, żyjesz w podły sposób i starasz się żyć sprawiedliwym życiem w przestrzeganiu prawa. Więc ich nauka jest dokładnie przeciwko temu, co jest tym oskarżeniem, miłośnikom pieniędzy.

Co się dzieje? Znamy inną sektę, która jest nam znana i ma siedzibę w Jerozolimie, faryzeuszy. Są miłośnikami pieniędzy, są biznesmenami, posiadają wiele nieruchomości, lubią rządzić, kontrolują system świątynny, próbują zająć system, są wybitnymi postaciami w Sahendrin, lubią się kręcić, wykorzystują wszelkie powiązania, czy to Rzymian, czy Greków, aby osiągnąć swój cel, nie faryzeuszy. Ale Jezus ich oskarża, albo ktoś ich oskarża, albo Łukasz sugeruje, że jest przeciwko nim jakiś zarzut. Są miłośnikami pieniędzy.

Nic dziwnego, że widzisz to w tym teście. Wyśmiewali Jezusa, ale co Jezus wie, czego my nie wiemy? Pomyśl o tym. Jezus również oskarża ich o obsesję na punkcie wizerunku publicznego.

Lubią być postrzegani publicznie jako ludzie, którzy są samousprawiedliwieni i tak dalej. Chciałbym zasugerować, że Jezus w Ewangelii Łukasza nie był wrogiem faryzeuszy. W rzeczywistości w kulturze, w której gościnność znaczyła wiele, faryzeusze uznali za stosowne zapraszać Jezusa na posiłek, a Jezus przyjmował ich zaproszenie i szedł do ich domu.

Zwykle, gdy on tam jest, rzeczy, które się dzieją, wywołują zamieszanie. Innymi słowy, uprzejmie zapraszają go, aby został rabinem, a on przyjmuje ich zaproszenie. W tej kulturze gościnności i wzajemności jest to ważne.

To ważny gest, którego nie wykonujesz wobec swoich wrogów, mimo że niektórzy uczeni zakładają, że to wszystko są pułapki. Chcemy być ostrożni w tym, jak to promujemy. Czy możliwe, że kiedy Jezus wychodził na posiłki z niektórymi z tych facetów do ich domów i w niektórych przypadkach, które omówiłem z wami w tej serii wykładów, zobaczył więcej, niż jesteśmy świadomi, co jasno mu uświadomiło, że być może wolą przepych, mimo że głoszą prostotę.

Żyją w pewnym stopniu w luksusie, mimo że głoszą życie w sposób podły. Ponieważ zauważ coś, co Łukasz robi bardzo często. Łukasz akcentuje i uwypukla miejsce wyrzutków i biednych.

Więc w porównaniu do faryzeuszy i ich stylu życia, prawdopodobnie kochają pieniądze. Ale nie chcą, żeby im to mówiono. Nie chcą, żeby im to mówiono.

Teraz powiem wam coś, co jest niemal jak żart. Jestem rodowitym Ghańczykiem i pochodzę z plemienia Kwaiwo. W Ghanie ludzie się z nas śmieją, bo lubimy interesy.

Myślą, że kiedy się urodziłem, tak naprawdę urodziłem się z mózgiem biznesowym. Lubimy zarabiać pieniądze. Kupujemy rzeczy i sprzedajemy rzeczy.

Wiemy, jak sprzedawać rzeczy. Robimy rzeczy. Jesteśmy winni wiele rzeczy w kraju i jesteśmy bardzo małą grupą ludzi, którzy są winni zbyt wiele.

Ale Kwaiwo nie chce, żebyś im powiedział, że są bogaci. Nie, nie, nie, nie, nie. Kwaiwo nie chce, żebyś wiedział, że są bogaci.

Kwaiwo chciałby przebywać z tobą i zachowywać się, jakby był biedny. I jest tak wiele powodów, dla których Kwaiwo zachowują się w ten sposób. Jako osoba z wewnątrz, mogę ci powiedzieć.

Czasami dlatego, że nie chcą, aby inni, których uważają za leniwych, byli od nich zależni. Czasami myślą, że gdyby ludzie wiedzieli, co mają, po prostu by im zazdrościli i uczynili ich życie nieszczęśliwym. Ale kulturowo Kwaiwo nie chcą, żeby mówiono im, że są bogaci, mimo że tacy są.

Widzę, że w każdej kulturze są chirurdzy. Mam na myśli, że jedną z rzeczy, nad którymi pracuję, są relacje rasowe. Odkryłam, że jako osoba, która jest żoną białej osoby i ma dzieci innej rasy, widziałam rasizm po obu stronach barykady, szczególnie w Ameryce.

I kiedykolwiek mówię białemu przyjacielowi, który jest, wiesz, gdybym powiedział to wprost, oni powiedzą, nie, nie, nie, nie. Ponieważ rasizm, nie mów, że to rasizm. Nawet jeśli tak jest, działanie jest rasistowskie.

Nie, nie mów tego. Kiedy widzę czarnoskórego, który napisał ustnie, że nie chce tu białych ludzi. I mówię, och, ale to rasistowskie.

Nie, nie, nie, nie. To nie jest rasizm. To tak jak w Ameryce, ludzie są uczuleni na słowo rasista, mimo że słowo praktykowanie rasizmu można zobaczyć wszędzie w tym kraju.

Widzisz, faryzeusze mogli być tacy. Nic dziwnego, że w Biblii są oskarżani o hipokryzję raz po raz, raz po raz. Jezus dotykał czegoś, z czym nie czuli się komfortowo.

Nikt w społeczeństwie by im tego nie powiedział, bo mają mikrofon i zawsze mówią ludziom, że żyją prostym życiem. Jezus rzuca im tutaj wyzwanie. Ale przejdźmy dalej, aby zobaczyć coś innego w tym fragmencie.

W wersecie 16 ludzie wchodzą do królestwa Bożego gwałtownie. Powinieneś wiedzieć, że jest kilka sposobów, w jaki możesz je czytać, w zależności od tego, jak odpowiesz na poniższe pytania. Możesz je czytać w stronie biernej.

Jeśli umieścisz to w stronie biernej, zapytasz, czy chodzi o ludzi zmuszonych do wejścia do królestwa? Ponieważ niektóre angielskie tłumaczenia sugerują, że tak. Jeśli przeczytasz to w formie czynnej, spojrzysz na to jako na ludzi dążących gwałtownie do królestwa Bożego. A potem możesz to również postrzegać jako samo wejście do królestwa bez nikogo za tym, co jest aktem przemocy.

Te trzy obszary, które tam umieściłem, to oczywiste pasywne, oczywiste aktywne i coś neutralnego, co osoba zmusza do odzwierciedlenia tłumaczeń, które masz w swoim angielskim. Wybory tłumaczeniowe odgrywają rolę w tym, jak interpretują

1616. Więc miej to z tyłu głowy i nie bądź szybki w osądzaniu, ponieważ to nie jest prosta sprawa.

O tym, o czym chcę tutaj mówić, to zarzut, jaki Jezus stawia faryzeuszom w tym nauczaniu o rozwodzie. Moi uczniowie poruszali ten temat wielokrotnie w klasie i poruszaliśmy go kilka razy. Wszyscy zgodzili się, że są to bardzo, bardzo ważne kwestie, które powinniśmy poruszyć w dzisiejszym społeczeństwie. Kiedy patrzymy na ewangelie, mamy tu do czynienia z ewangelią Łukasza i sposobem, w jaki Jezus radzi sobie z tym tematem.

Po pierwsze, powinieneś wiedzieć, że prawa Mojżesza nie potępiały rozvodu. Więc kiedy Jezus powiedział, że nauka o królestwie Bożym jest w kontinuum z prawem i prorokami i nadal krąży i mówi, hej, jeśli poślubisz rozwiedzioną osobę, popełniłeś cudzołóstwo. To jest problem.

Powinieneś zobaczyć, co robi z faryzeuszami. Odwołuje się do czegoś, o czym powinniśmy wiedzieć, traktując tekst. Powinieneś również wiedzieć, że w judaizmie nie było jednego poglądu na rozwód, ani też nie był to jednolity pogląd wśród faryzeuszy na rozwód.

Szkoła Szammaja wśród faryzeuszy będzie miała inne spojrzenie na rozwód niż Hillelici, szkoła rabina Hillela, do której należał na przykład Gamaliel w sekcje faryzeuszy. Szkoła Szammaja będzie argumentować, że można się rozwieść na podstawie klauzuli wyjątku w przypadku cudzołóstwa lub nierządu. Chociaż Stary Testament nie potępiał rozvodu, w interpretacji pism i stosowaniu pism przez tych rabinów, dostrzegali oni sens, w jakim niektóre luźne końce Powtórnego Prawa 24 muszą zostać dokreścone.

Ale te grupy są również uważane za bardzo konserwatywne, ponieważ wśród faryzeuszy, z którymi będzie rozmawiał Jezus, ci, którzy należą do szkoły Hillela, nie kupują szkoły Szammaitów. Mówią, że rozwód jest dozwolony, nawet jeśli uważasz, że twoja żona nie jest wystarczająco atrakcyjna. Możesz się z nią rozwieść.

Ale zobacz, Jezus naprawdę porusza drażliwą kwestię w Królestwie Bożym. Więc dla kaznodziejów słuchających tej serii wykładów, przyjaciele, witajcie w obozie. Wiecie, niektórzy kaznodzieje nie chcą poruszać kontrowersyjnych kwestii, ale chcą służyć w Królestwie Bożym.

Złe powołanie, zła usługa. Jezus zajął się kontrowersyjnymi kwestiami. Musisz się z nimi uporać.

Dlaczego? Ponieważ tam, gdzie są ludzie, są też wrażliwe kwestie do rozwiązania. Przywództwo jest w innym przypadku zbyt łatwe, jeśli wszystko, co robimy, to podążanie za nurtem. Więc rozpakujmy, co dzieje się w nauczaniu Jezusa tutaj.

Dokładniej, jak mówi nam Łukasz, zwraca się on najpierw do faryzeuszy, stwierdzając, że jego nauczanie polega na kontynuowaniu prawa i proroków. Następnie mówi o hipokrytycznym nastawieniu. Chcą się sami usprawiedliwiać na rynku.

Następnie poruszamy kwestię, że wśród faryzeuszy istnieją podziały w kwestii rozwodu. Pozwólcie, że odświeżę wam pamięć o Księdze Powtórzonego Prawa 24. Księga Powtórzonego Prawa 24, prawo, do którego czasami odwołuje się Nowy Testament, brzmi: gdy mężczyzna bierze żonę i ją poślubia, a ona nie znajduje łaski w jego oczach, ponieważ znalazł w niej coś nieprzyzwoitego, i pisze jej list rozwodowy, i wkłada jej go do ręki, i wyrzuca ją ze swojego domu, a ona odchodzi z domu, i jeśli ona idzie i zostaje żoną innego mężczyzny, a ten drugi mężczyzna ją nienawidzi, i pisze jej list rozwodowy, i wkłada jej go do ręki, i wyrzuca ją ze swojego domu, i jeśli ten drugi mężczyzna, który ją wziął za żonę, umrze, to poprzedni mąż, który ją odprawił, nie może jej ponownie wziąć za żonę po tym, jak została zhańbiona.

Bo to jest obrzydliwością przed Panem i nie będziesz sprowadzał grzechu na ziemię, którą Pan, Bóg twój, daje ci w dziedzictwo. Więc zauważ, co się dzieje tutaj w tym prawie z Księgi Powtórzonego Prawa. To, co się dzieje tutaj w Księdze Powtórzonego Prawa, to to, że możesz wydać świadectwo rozwodu z jakichś naprawdę niepomocnych powodów lub jakichś łatwych powodów, ale jeśli dasz świadectwo rozwodu kobiecie, z którą się rozwiodłeś, a kobieta pójdzie i poślubi innego mężczyznę, wybac mi, jeśli ten drugi mężczyzna umrze lub ten drugi mężczyzna rozwiedzie się z nią w ten sam sposób, pierwszy mąż nie może pójść i poślubić tej kobiety.

To obrzydliwość. Cały pomysł wydania świadectwa rozwodowego był wielkim problemem, ponieważ jest to bardzo, bardzo łatwy sposób na puszczenie współmałżonka. Jezus wydawał się skłaniać ku poglądowi Szammitów, że rozwód nie powinien być taki łatwy.

Małżeństwo powinno być święte, więc interpretacja niektórych pism wchodzi w grę, ale zawsze należy pamiętać, że jest to trafne, gdy niektórzy twierdzą, że wszystkie testamenty nigdy nie potępiają rozwodu. To prawda, ale zauważ, jak późniejsi rabini, szczególnie w judaizmie Drugiej Świątyni, radzą sobie ze swoimi problemami. Ale gdy przejrzymy nawet pierwsze trzy Ewangelie, Ewangelie synoptyczne, co zobaczymy? Przyjrzyjmy się.

To, co znajdujemy, to spójrz na Marka. Marku, Jezus rozmawiał z uczniami i powiedział to, co widzimy jeszcze bardziej w Łukaszu, ponieważ Jezus rozmawia z

faryzeuszami w Łukaszu. W Marku mówi: Jak w domu, uczniowie znowu pytali Go o tę sprawę, a On im powiedział: Kto odda swoją żonę i bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej; a jeśli ona odda swojego męża i bierze innego, popełnia cudzołóstwo.

Fragment Łukasza w wersecie 18 nawiązuje do tego, że każdy, kto odda swoją żonę i poślubia inną, popełnia cudzołóstwo, a kto poślubia kobietę oddaloną od męża, popełnia cudzołóstwo. Jednak w Ewangelii Mateusza, kiedy Jezus wygłaszał publiczny wykład w Kazaniu na Górze, Jezus odwołał się do fragmentu, który omawialiśmy w Księdze Powtórzonego Prawa i powiedział w 531 r.: Powiedziano również, reinterpretnując prawo: Kto odda swoją żonę, niech jej da list rozwodowy, Księga Powtórzonego Prawa 20. A Ja wam powiadam, że każdy, kto odda swoją żonę, poza wypadkiem nierzędu, poinir , naraża ją na cudzołóstwo, a kto poślubia oddaloną, popełnia cudzołóstwo.

A potem, w rozdziale 19, Jezus powiedział ponownie, z powodu zatwardziałości waszego serca, Mojżesz pozwolił wam rozwodzić się z waszymi żonami, ale od początku tak nie było. A ja wam powiadam: Kto rozwodzi się ze swoją żoną, z wyjątkiem nierzędu, poinir , i poślubia inną, popełnia cudzołóstwo. Więc to, co znajdujemy tutaj, to to, że klauzula wyjątku występuje u Mateusza, jak widać w tekście, a potem u Łukasza, widzimy więcej o tym, kto kogo poślubia, kiedy rozwodzisz się i bierzesz ślub, to jest problem.

A Jezus mówi o tym, aby uderzyć w faryzeuszy; to są dwa końce, kiedy zajmuje się faryzeuszami w ten sposób, ponieważ z jednej strony niektórzy faryzeusze powiedzą, tak, zawsze tak myśleliśmy. Z drugiej strony niektórzy faryzeusze powiedzą, nie, nie zgadzamy się z tym. Ale widzisz, to, co Jezus tutaj mówi, jest bardzo, bardzo ważne, kiedy myślimy o temacie rozwodu i ponownego małżeństwa.

Spójrz na tekst, a tutaj skupiam się na Łukaszu i na tym, jak Jezus radzi sobie z uczniami. Zwróć uwagę na tekst; rozwód nie powinien być jedną z tych łatwych rzeczy; małżeństwo powinno być więzią między dwoma parami, która jest trwała, a gdzie indziej w Nowym Testamencie jest to typowy obraz nawet między Chrystusem a jego kościołem; nie należy tego traktować lekko. Należy jednak uważnie przestudiować tekst i nie posuwać się za daleko.

A czasami cytujemy Marka, cytujemy Łukasza, kiedy mamy na myśli Mateusza, musimy być w stanie zrozumieć, co się dzieje w tym wszystkim, ponieważ w klauzuli wyjątku Mateusza, gdzie widziałem wiele problemów, co Mateusz ma na myśli poza niemoralnością seksualną? To nie jest moje zadanie tutaj w szczególności, ale nadal chcę wam pokazać, co to słowo oznacza. Słowo tłumaczone jako niemoralność seksualna to tylko jedno słowo, poinir , które pokazałem wam w tym fragmencie.

Słowo to może oznaczać bezprawny stosunek seksualny, prostytutkę, cudzołóstwo lub nieczystość seksualną wielu rodzajów lub rozpustę.

Grecki leksykon, niektóre z wiarygodnych greckich leksykonów powiedzą to samo, że w szczególności, kogo wolę w sposobie, w jaki to zarysowuje, powie, że jest to rozpusta, cudzołóstwo, nieczystość, seks niedozwolony, jest to związane z nierządem, prostytutką lub formami niedozwolonych zachowań seksualnych w różnych formach. Innymi słowy, słowo *poinir* może być terminem zbiorczym wszystkich rzeczy seksualnych niewłaściwych. Nie chcesz dawać sobie pozwolenia na powiedzenie, że jestem żonaty, ale mogę oddawać się wszelkiego rodzaju zachowaniom seksualnym.

Jezusowi się to nie spodoba, ale należy również uważać, abyśmy nie odwoływali się do tych rzeczy tak łatwo jako strategii wyjścia. Jako pastor często mówiłem, że nawet w przypadku *poinir*, jeśli to w ogóle możliwe, spróbuj rozwiązać problem ze swoim współmałżonkiem i staraj się żyć razem, co będzie chwalić Boga. Jeśli z klauzulą ssania, jeśli klauzula ssania musi być zaangażowana, powinno to być ostatecznością, gdy sprawy w ogóle nie mogą się udać.

Ale ostatnio studenci szczególnie mnie naciskali; kiedykolwiek poruszaliśmy ten temat, pytali mnie o takie rzeczy jak: co z nadużyciami, co z alkoholizmem, co z porzuceniem, co z, mówię, że to są uzasadnione kwestie, co mówi Biblia? Powiedziałem, że nie wiem. Dlaczego? Ponieważ nie widzę, aby odnosiły się do Biblii. W Biblii należy je omówić, a ludzie muszą zrozumieć problem, ponieważ niektóre z nich będą uzasadnione, jeśli je zrozumiemy.

Wróćmy jednak do Łukasza i zobaczmy, co Jezus robi faryzeuszom. Jezus właśnie powiedział faryzeuszom, że zgadza się z nimi w kwestii interpretacji prawa i proroków, i oskarżył ich z trzech powodów, że są miłośnikami pieniędzy; nie lubią tego i wyśmiewali Go z tego powodu. Lubią być widziani publicznie, mówią, ale to prawda, to prawda, lubią być widziani publicznie, a potem poruszył kwestię rozwodu, niemal zakładając, że próbuje pokazać obszar zgody z nimi w ich nauczaniu.

Niektórzy faryzeusze się zgodzą, ale niektórzy nie. W synoptycznych paralelach, które ci pokazałem, dzieje się to. W Ewangelii Marka, w Ewangelii Mateusza, można znaleźć, że Mateusz stwierdza i interpretuje prawo Mojżeszowe z klauzulą wyjątku, którą ci pokazałem.

W Ewangelii Mateusza i Łukasza publiczność składa się z uczniów i faryzeuszy. W Ewangelii Mateusza i Łukasza widzimy, że adresatami są tylko mężczyźni. W Ewangelii Marka znajdujemy kontekst, w którym adresaci odpowiadają uczniom w domu, a następnie adres jest kierowany w obie strony: kobiety również powinny uważać na rozwód i ponowne małżeństwo.

Drugie spojrzenie na ten werset jest oczywiste, ponieważ na ekranie widzisz werset 18. Jezus w istocie mówi, że faryzeusze powinni przestać usprawiedliwiać się publicznie, powinni przestać być miłośnikami pieniędzy i udawać, że nie kochają pieniędzy, ponieważ Bóg zna serce, i powinni dążyć do tego, aby być czystymi w sercu i stać jako ludzie, którzy nie są wywyższeni lub nie są zarozumiali w swojej pozycji przed Bogiem. Łukasz przypomina faryzeuszom, że królestwo Boże nie jest sprzeczne z naukami prawa i proroków.

W kwestiach rozvodu i ponownego małżeństwa zgadza się z wieloma rzeczami, które sami faryzeusze mają do powiedzenia. Drodzy przyjaciele, po tym wykładzie mogę wam niemal powiedzieć, że ta konkretna część Łukasza jest jedną z tych trudnych części, kiedy ludzie próbują zrozumieć szereg rzeczy w meczu i potrzeba dużo myślenia. Przypowieść o przebiegłym zarządcy wywołuje wszelkiego rodzaju wrażliwość.

Są nawet ludzie, którzy mówią, że ta przypowieść mówi, że królestwo Boże jest przeciwne bogactwu. Zauważ, że nie przedstawiłem tej teorii, ponieważ nie możesz jej tam znaleźć. Teraz, gdy dochodzimy do faryzeuszy, widzimy, jak Jezus przechodzi od uczniów do faryzeuszy i zajmuje się problemami z faryzeuszami.

Nie wiem, kiedy słuchasz, gdzie jesteś jako chrześcijanin lub jako ktoś, kto próbuje lepiej zrozumieć chrześcijaństwo. Jeśli jesteś uczniem, pomyśl o przypowieści o przebiegłym zarządcy i pomyśl o wierności i wiernej służbie, wiedząc, że będzie ostateczna nagroda. Jeśli potrafisz wyobrazić sobie siebie na miejscu faryzeuszy, gdzie opowiadasz się za jedną rzeczą, a porzucasz drugą, to zrozum, że Jezus zawsze potępiał hipokryzję i przypomni nam o potrzebie bycia szczerym i wiernym w naszej pracy z Bogiem, że postawa serca, czyste stanowisko przed Bogiem, jest godne pochwały i godne uwagi w królestwie Bożym.

Nie sądzę, abym był w stanie wystarczająco poruszyć jedną z najtrudniejszych kwestii, a mianowicie kwestię rozvodu i ponownego małżeństwa, ponieważ moje doświadczenie w klasie jest takie, że jak tylko poruszysz ten temat, ludzie chcieliby, abyś odpowiedział na każde ich pytanie. Niestety, być może nie byłem w stanie odpowiedzieć na twoje konkretne pytanie, ale jedną rzeczą, do której cię namawiam i zachęcam, jest kontynuowanie nauki o pismach świętych i kontynuowanie wiernego życia w twojej drodze z Jezusem Chrystusem, gdy wspólnie się rozwijamy i kontynuujemy tę drogę. Czasami możemy stawiać czoła trudnym pytaniom i trudnościom w życiu, ale przez to wszystko Bóg będzie z nami, Bóg udzieli nam łaski i modlę się, aby nawet tam, gdzie brakuje mi pewnego zrozumienia, Bóg udzielił ci wglądu i rozeznania, abyś był w stanie podejmować decyzje, które ostatecznie przyniosą mu chwałę w sposobie, w jaki wybierasz swoją wspólną drogę z Nim, wiedząc, że Ten, który nagradza wierną służbę i wierne postępowanie, jest gotowy nagrodzić cię jako wiernego sługę w swoim królestwie.

Dziękuję i niech Bóg cię błogosławi, modlę się, abyś kontynuował tę podróż edukacyjną z nami i kontynuował resztę wykładów. Niech Bóg cię błogosławi.

To dr Daniel K. Darko i jego nauczanie o Ewangelii Łukasza. To sesja 25, Jezus o Sprytnym Zarządcy i Rozwodzie, Łukasz 16:1-18.